

सानुबन्ध (2. स + अनु^०) adj. (f. स्त्री) 1) *ununterbrochen, fortwährend*: संपदः RA. 1, 64. कलक् Suç. 1, 192, 7. — 2) *samt dem was daran hängt, — dazu gehört*: मांस Suç. 1, 56, 15. सानुबन्धा क्ता क्ति R. 2, 7, 28. कैकेयी च बधिष्यामि सानुबन्धा सवान्धवाम् 97, 27.

सानुमत् (von सानु) 1) adj. *mit einem (Berg-) Rücken versehen*: पर्वताः R. 2, 48, 9 (45, 15 GORR.). — 2) m. *Berg* TRIK. 2, 3, 1. H. 1027. HAL. 2, 10. MECH. 17. KUMĀRAS. 7, 2. RA. 2, 29. 8, 89. ÇĀK. 99, 16. VIKR. 76. MĀRK. P. 55, 6. 12. RĪĠA-TAR. 5, 476. — 3) f. ०ती N. pr. einer Apsaras ÇĀK. 77, 1.

सानुमान (2. स + अनु^०) adj. *Schlussfolgerungen machend* (Gegens. निरनुमान) TATTVAS. 10. 33.

सानुराग (2. स + अनु^०) adj. (f. स्त्री) *Zuneigung —, Liebe empfindend; verliebt*: Unterthanen KĀM. NĪTIS. 4, 55. Diener Spr. (II) 467. यौवन 8739. KATHĀS. 16, 128. *verliebt in* (mit loc. der Person) 52, 205. 55, 74. MĀRK. P. 61, 36. 40. 60. 62, 15.

सानुरुक्ष adj. *auf einem Bergrücken wachsend, — gelegen*: कानन R. 3, 79, 44.

सानुवक्रग adj. *nebst dem अनुवक्र genannten Laufe* (eines Planeten) SŪRJAS. 2, 13. Ind. St. 10, 206. fg.

सानुशय (2. स + अनु^०) adj. *Reue empfindend* RĪĠA-TAR. 1, 266. 6, 95.

सानुषेक (ohne Avagraha) adv. (= सानुषङ्ग, सातत्य SĀS.): श्रवो यस्य द्विर्द्वैसो ऽर्केषु सानुषगसत् RV. 1, 176, 5.

सानुष्टि m. patron.; pl. Sām̐sk. K. 185, b, 2.

सानुस्वार adj. *mit einem Anusvāra versehen* RV. Prāt. 18, 17. Ind. St. 8, 211.

सानूप (2. स + अनु^०) adj. *mit wasserreichem, feuchtem Erdreich versehen* HARIV. 15444. KĀM. NĪTIS. 4, 54. 61 (an beiden Stellen fälschlich सात्व्य).

सानेयिका f. = सानिका *Pfeife, Flöte* ÇANDAR. im ÇKDr.

सानेयी f. dass. ebend.

सात्त n. *Freude* H. 1370. — Vgl. 3. शात.

सात्तक adj. (f. स्त्री) *nebst Jama (शक्तक)* RĪĠA-TAR. 1, 290.

सांततिक (von संतति) adj. *Nachkommenschaft verleihend* HARIV. 7820.

सांतपनै (von संतपन) P. 5, 4, 26, VĀRTT. 5. adj. 1) *wärmend, warm*, Beiw. der Marut RV. 7, 59, 9. AV. 7, 77, 3. VS. 24, 16. TS. 1, 8, 4, 1. TBa. 1, 6, 3. ÇAT. Ba. 2, 5, 2, 3. KĪTJ. Ça. 5, 6, 3. Agni AV. 6, 76, 2. ÇĀNKH. Ça. 4, 15, 32. — 2) *zur Sonne in Beziehung stehend* (nach Manduk.) VS. 17, 85. — 3) *den Marut Sāmtapana geweiht*: पम् ÇĀNKH. Ça. 14, 10, 16. — 4) *in Verbindung mit कृच्छ्र* (oder m. n. mit Ergänzung von कृच्छ्र) *eine best. Kasteiung* AK. 2, 7, 51. H. 842 (vgl. Schol.). M. 5, 20. 11, 124. 164. 173. 212. JĀĠ. 3, 315. PĀJĀÇĀTITEND. 8, b, 8. 9, a. 9. Verz. d. Oxf. H. 283, a, 13. — Vgl. मक्षा^०, यति^०.

सांतपनायन (wie eben) m. patron.; pl. Sām̐sk. K. 184, b, 4.

सांतपनैय adj. *auf die Marut Sāmtapana bezüglich* ÇAT. Ba. 14, 5, 2, 4. KĪTJ. Ça. 5, 6, 32.

सात्तर (2. स + शत्तर) adj. (f. स्त्री) 1) *durch einen Zwischenraum getrennt* MBH. 9, 420. = *विरल* GAṬĪDH. im ÇKDr. — 2) *verschieden* (Gegens. एकद्वय) VARĀH. BH. S. 22, 3. — 3) *mit etwas Anderem ver-* VII. Theil.

mischt TRIK. 3, 3, 199. vielleicht nur fehlerhaft für सात्तव. — 4) *mit einer Clausel versehen*: वर MBH. 7, 452. निपक् 462 (सात्ते zu lesen). 465. 469.

सात्तरभुत n. *eine best. Art zu springen* MBH. 6, 3319. 7, 4444. = प्लवनात्तरिता गतिः NILAK.

सात्तराय (2. स + शत्तराय) adj. *durch eine dazwischenliegende Zeit getrennt von* (abl.) SĀM. D. 28, 15. Davon ०ता f. nom. abstr. 48.

सात्तर्देश (2. स + शत्तर्देश) adj. *samt den Zwischengegenden* AV. 9, 5, 37.

सात्तःस्थ (2. स + शत्तःस्थ) adj. *mit einem Halbvocal versehen* RV. Prāt. 14, 5. 23. Ind. St. 4, 266.

सांतान adj. *von dem Sāmtāna genannten Baume genommen* u. s. w.: ०मात्त्य HARIV. 8241. संतान^० die neuere Ausg.

सांतानिक (von संतान) 1) adj. (f. स्त्री) a) *Nachkommenschaft wünschend* M. 11, 1. BHĀG. P. 6, 14, 11. 9, 14, 9. — b) *vom Sāmtāna genannten Baume genommen* u. s. w.: स्रज् KIR. 18, 20. — 2) m. pl. Bez. bestimmter Welten MBH. 15, 708 nach der Lesart der ed. Bomb. — Vgl. संतानिक.

सांतानिक adj. = संतापाय प्रभवति P. 5, 1, 101.

सात्व, **सात्तवे** = सात्व्य MBH. 8, 243 (सात्वमान).

सात्व n. sg. und pl. *gute —, beschwichtigende Worte* (das zuerst empfohlene Mittel um einen Widerspänstigen zu gewinnen; vgl. 3. सामन्) AK. 1, 1, 5, 19. 2, 8, 2, 21. H. 266. an. 2, 541. MED. v. 29. HAL. 1, 141. 4, 95. MBH. 3, 14509. सात्वमेव तु बलिषु प्रधानं प्रथमो नयः HARIV. 4220. Spr. (II) 116. 2229. KATHĀS. 6, 62. ०मानार्थदत्तः MBH. 1, 1925. सात्वेन प्रशमय्य M. 8, 391. MBH. 1, 2337. 5566. Spr. (II) 6370. KATHĀS. 10, 123. 22, 185. व्याख^० 62, 104. सात्वतस् 75, 168. कपट^० 62, 116. बहुभिः सात्वेः R. 2, 31, 6. 35, 33. 3, 62, 33. 6, 31, 17. गुणाः सात्वस्य MBH. 13, 5882. सात्वं वदति 6649. इत्युक्त्वा बहु सात्वादि 14, 2296. ०वदिः Spr. (II) 2696. तस्मात्सात्वं सदा वाच्यम् Spr. (II) 2519. मरुत्सात्त्वमवर्तयत्, सात्वे प्रतिकृते MBH. 4, 671. मरुत्सात्वे प्रयुज्य 690. 12, 3191. त्वयि R. GORR. 2, 6, 25. Spr. (II) 6999. कानि सात्त्वानि गोविन्दः सूतपुत्रे प्रयुक्तवान् MBH. 5, 4727. सात्वं दत्त्वा 2, 2132. ०दः सर्वभूतानाम् 13, 2946. वाक्यं ०पूर्वम् 1, 6008. R. GORR. 2, 93, 8. ०पूर्वम् adv. MBH. 5, 7298. सात्वया instr. fem. BHĀG. P. 8, 6, 24. als adj. könnte das Wort gefasst werden in der Stelle: सात्वं वचनमब्रवीत् R. 6, 111, 39; vgl. jedoch साम प्रयुञ्जीत प्रियं वचः KĀM. NĪTIS. 17, 15. Wird hier und da auch शात्त्व (aber nicht in den Bomb. Ausgg.) geschrieben. Wohl verwandt mit 3. सामन्; vielleicht aber auch ursprünglich = शत्व. Vgl. अभिशात्व (richtiger अभिसात्व d. i. अभि + सात्व; vgl. सात्व्य mit अभि).

सात्वन (von सात्व्य) n. *das Beschwichtigen durch gute Worte, das Anwenden guter Worte* (das obj. im gen. oder im comp. vorangehend) H. 736. HAL. 4, 64. MBH. 2, 1356. 1374. 3, 279 und 4, 21 in der Unterschr. des Adhj. HARIV. 5752. R. GORR. 1, 4, 65. 3, 47 in der Unterschr. Suç. 1, 333, 16. pl. Spr. (II) 4321. DAÇAK. 69, 18. fem. स्त्री Suç. 2, 442, 14. am Ende eines adj. comp.: त्रस्तवास्तव्यकृत^० RĪĠA-TAR. 5, 845.

सात्व्य (von सात्व), ०यति DHĀTUP. 32, 33 (सामप्रयोगे). Jmd (acc.) *beschwichtigen, beruhigen, besänftigen, durch gute Worte —, durch freundliche Behandlung gewinnen*; act. M. 7, 172. 8, 79. MBH. 1, 5053. 7465. 3, 2283. 2335. 2396. 2621. 2771. 2792. 2825. 5, 6021. R. 1, 9, 68 (66